

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt)

(COM(2017) 343 final — 2017/0143 (COD))

(2018/C 081/19)

Ordfører: **Philip VON BROCKDORFF**

Anmodning om udtalelse:	Rådet for Den Europæiske Union, 4.9.2017 Europa-Parlamentet, 11.9.2017
Retsgrundlag	Artikel 114 og 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Kompetence	Sektionen for Den Økonomiske og Monetære Union og Økonomisk og Social Samhørighed
Vedtaget i sektionen	5.10.2017
Vedtaget på plenarforsamlingen:	19.10.2017
Plenarforsamling nr.	529
Resultat af afstemningen (for/imod/hverken for eller imod)	132/4/4

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. EØSU støtter den foreslåede forordning og dens målsætning om at fremme investeringer over hele EU, men det er uklart, om investeringer, der foretages som følge af dette initiativ, vil forblive inden for EU.

1.2. EØSU glæder sig over ethvert forsøg på at tilskynde EU's borgere til at opspare tilstrækkelige midler til deres pensionisttilværelse, men er samtidig usikker på, hvilken indvirkning udbuddet af paneuropæiske personlige pensionsprodukter (PEPP-produkter) vil have på arbejdskraftens mobilitet på tværs af EU.

1.3. EØSU anerkender, at PEPP-produkter efter al sandsynlighed kun vil appellere til et begrænset antal grupper, navnlig mobile personer i liberale erhverv, der arbejder i en række forskellige medlemsstater i løbet af deres arbejdsliv, og selvstændige. Der bør ydes en ihærdig indsats for at opfordre medlemsstaterne til at sikre en rimelig beskatning af denne type produkt. Derudover understreger udvalget, at dette initiativ på ingen måde må tolkes, som om de statslige pensioner eller arbejdsmarkedspensionerne er mindre vigtige.

1.4. EØSU understreger behovet for forbrugerbeskyttelse og afbødning af risici for opsparere i løbet af deres arbejdsliv og i deres pensionisttilværelse. Udvalget anbefaler endvidere kraftigt, at det i højere grad præciseres, hvad det er, der garanteres i forbindelse med standardproduktet. Dette spørgsmål bør løses af Kommissionen så hurtigt som muligt.

1.5. EØSU fremhæver ligeledes EIOPA's⁽¹⁾ rolle med hensyn til overvågning af markedet og nationale tilsynsordninger med henblik på at sikre konvergens og konsekvens i hele EU, især hvad angår PEPP-udbydernes forvaltningsstruktur.

1.6. Eftersom samspillet mellem statslige pensioner, arbejdsmarkedspensioner og personlige pensioner er forskelligt i de enkelte medlemsstater, anbefaler EØSU, at udbyderne er i stand til at tilpasse deres PEPP-produkter til de nationale markeder, samtidig med at de lever op til behovet for konvergens og konsekvens som anført ovenfor. Samtidig bør de nationale pensionsordningers struktur tages behørigt i betragtning for at forhindre forstyrrelser og konkurrenceforvridning.

⁽¹⁾ Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger.

1.7. EØSU er ikke sikker på, om PEPP-produkter vil gøre nogen forskel i de medlemsstater, der i høj grad satser på statslige pensioner, og som ikke har nogen stærk tradition for private pensionsopsparinger. Derfor vurderes det, at medlemsstaternes rolle med hensyn til at fremme PEPP-produkter er af central betydning for dette initiativ.

1.8. EØSU konkluderer, at PEPP-produkter ikke blot bør ses som en udvidelse af de produkter, der allerede er til rådighed for dem, der vælger frivillige, private opsparingsordninger.

1.9. EØSU fremhæver det vigtige i at sikre en bedre forbrugerbeskyttelse for at gøre personlige pensionsprodukter mere attraktive. I den forbindelse efterlyser EØSU en præcisering af, om de foreslåede 1,5 % skal betragtes som en fast procentsats eller være underlagt et loft i absolutte tal. Kommissionen bør også undersøge muligheden for fritagelse for gebyr for at skifte udbyder efter en nærmere defineret periode til fordel for opsparene og fremtidsperspektiverne for PEPP-produkterne. Endvidere bør forordningen fastsætte grundlæggende regler for adgang for opsparens arvinger til akkumulerede midler i tilfælde af opsparens død.

2. Kommissionens forslag

2.1. Det vurderes, at kun omkring 27 % af EU's 243 millioner borgere mellem 25 og 59 år i øjeblikket sparer op til deres pension. Europa-Kommissionen mener, at et tilbud om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt vil kunne tilskynde til yderligere opsparing. Med henblik på at nå dette mål offentliggjorde Kommissionen den 29. juni 2017 sit forslag til forordning, der fastlægger en ramme for et nyt paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt). Forslaget ligger fuldt ud på linje med EU's handlingsplan fra 2015 for etablering af en kapitalmarkedsunion og sigter mod at udvide markedet for personlige pensioner til 2,1 billioner EUR inden 2030.

2.2. Når forordningen er vedtaget, vil det blive muligt at tilbyde paneuropæiske personlige pensionsprodukter på tværs af medlemsstaterne. Forslaget til forordning skaber en ramme for et EU-dækkende frivilligt system, der fungerer parallelt med eksisterende personlige pensionsordninger. PEPP-produkter skal ikke erstatte de eksisterende nationale pensionsstrukturer. De vil i stedet supplere de eksisterende personlige pensionsordninger. PEPP-produkter vil imidlertid blive udbudt af forskellige typer af udbydere, navnlig forsikringselskaber, porteføljeformidlere og banker. De vil kunne distribueres og købes online på tværs af alle medlemsstater.

2.3. PEPP-produkter bliver en central bestanddel af planen for kapitalmarkedsunionen og vil tilbyde langsigtede investerings- og vækstmuligheder på et EU-dækkende kapitalmarked, hvor kapitalen bevæger sig frit i hele EU. Dette vil fremme investeringer i virksomheder og sikre kapital til infrastrukturprojekter. En forøgelse af både private og offentlige investeringer kan bidrage til øget jobskabelse i hele EU.

2.4. Kommissionens forslag vil gøre det lettere for udbydere at samle pensionsaktiver, hvilket vil føre til øgede stordriftsfordele og lavere omkostninger for udbydere ud over øget konkurrence, når nye udbydere kommer ind på pensionsmarkedet. Med flere udbydere end i dag vil opsparene nyde godt af lavere priser som følge af skærpet konkurrence mellem udbydere og muligvis bedre afkast. Det er imidlertid af afgørende betydning, at opsparene er fuldt ud bevidste om de risici, de løber og om de betingelser, der er knyttet til deres PEPP-produkt.

2.5. Kombinationen af flere valgmuligheder, forenkling, lavere priser og muligvis bedre afkast til opsparene kunne tilskynde flere til at købe sådanne produkter, enten for at supplere deres pensionsrettigheder, hvis pensionsindtægten forventes at være utilstrækkelig, eller for at sikre sig en pensionsindtægt i tilfælde, hvor man ikke er omfattet af en statslig pensionsordning eller en arbejdsmarkedspension.

2.6. Kommissionen mener, at PEPP-produkter formentlig vil være særligt attraktive for mobile arbejdstagere, der arbejder i forskellige lande i løbet af deres arbejdsliv, og selvstændige. De kan også give supplerende muligheder for pensionsindtægter i de medlemsstater, hvor brugen af personlige pensionsprodukter er begrænset i øjeblikket.

2.7. Mens forslaget til forordning sigter mod at indføre standardiserede produkttegenskaber, der skal beskytte forbrugerne, vil den foreslåede ramme give mulighed for større fleksibilitet ved udformningen af pensionsprodukter.

2.8. I de centrale bestemmelser i forslaget til forordningen hedder det, at:

- Udbyderne skal have tilladelse fra Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) og vil blive optaget i et centralt register, mens de nationale myndigheder fortsat vil føre tilsyn med udbyderne. EIOPA vil overvåge markedet og de nationale tilsynsordninger med henblik på at sikre konvergens. Dette vil forpligte de nationale myndigheder til at overvåge udbydere, der opererer under forskellige nationale rammer (dvs. afdelinger). Imidlertid er det uklart, hvordan dette vil virke i praksis, navnlig eftersom personlige pensionsprodukter i vid udstrækning er defineret på nationalt plan, og det for at foretage en passende overvågning kan være nødvendigt med specifik viden om de enkelte nationale markeder.
- Udbyderne skal sikre gennemsigtighed med hensyn til omkostninger og gebyrer og opfylde andre offentlighedskrav i form af et dokument med central investorinformation (inden kontrakten indgås) samt fremlægge standardiserede, periodiske udbytteoversigter.
- PEPP-produkterne vil tilbyde op til fem opsparingsmuligheder med en standardmulighed med lav risiko med en begrænset garanti, der sikrer tilbagebetaling af kapitalinvesteringen. Forbrugerne kan fravælge rådgivningskravet i forhold til sidstnævnte, når udbyderne spørger til opsparerens viden og erfaring.
- Den enkelte har ret til at skifte udbyder indenlands og i udlandet hvert femte år, og omkostningerne er begrænset af et loft.
- Udbyderne kan investere i en række områder i henhold til »prudent person«-princippet og opsparerens bedste interesse på langt sigt.
- PEPP-produkter vil give mulighed for fortsatte indbetalinger, når medlemmerne flytter mellem medlemsstater, og give mulighed for overførsel af akkumulerede aktiver uden likvidation.
- Der bliver adgang til en række udbetalingsmuligheder. PEPP-produkter skal prioritere livrente, hvor udbetalingerne til de forsikrede er faste og garanterede.
- Der skal være adgang til brugervenlige klage- og tvistbilæggelsesprocedurer.

2.9. Endelig mener Kommissionen, at det er vigtigt med gunstige skattebestemmelser for PEPP-produkter for at sikre, at dette nye produkt er konkurrencedygtigt og tiltrækkende, og anbefaler, at medlemsstaterne tilbyder, at PEPP-produkter skattemæssigt behandles som sammenlignelige nationale produkter. Ellers bør de tilbyde den mest gunstige behandling, når forskellige personlige pensionsordninger beskattes forskelligt ⁽²⁾.

3. Generelle bemærkninger

3.1. Personlige pensionsprodukter er ikke fuldt udviklet over hele EU. De kan imidlertid få en central rolle med hensyn til at sikre tilstrækkelige pensionsindtægter til disse arbejdstagere, hvis statslige pensioner og arbejdsmarkedspensioner er svage eller underudviklede. Der hersker desuden bred enighed om, at et pensionssystem med flere søjler er det mest effektive til at sikre bæredygtige og tilstrækkelige pensionsindtægter.

3.2. EØSU glæder sig over ethvert forsøg på at tilskynde EU's borgere til at opspare tilstrækkelige midler til deres pensionisttilværelse. Kombinationen af aldrende befolkninger og faldende fødselstal kan betyde, at regningen sendes videre til de kommende generationer, medmindre folk bliver længere på arbejdsmarkedet. I alle medlemsstater, men især i dem, hvor pensionssystemet med flere søjler ikke er fuldt udviklet, og hvor størstedelen af pensionerne kommer fra den statslige pensionsordning, giver det god mening at tilskynde folk til selv at spare op til deres pension.

3.3. EØSU glæder sig også over målet om at indføre PEPP-produkter som en mulig metode til at øge både den private pensionsdækning og afsættelse af midler til langsigtede investeringer. En forøgelse af den langsigtede opsparing kan ligeledes have en positiv indvirkning på landenes økonomi.

3.4. EØSU er bevidst om, at pensionslandskabet i Europa er fragmenteret i dag. I nogle lande kan borgerne vælge mellem adskillige personlige pensionsprodukter, mens der i andre lande kun findes ganske få. Et kludetæppe af europæiske og nationale regler og forskellig skattemæssig behandling har betydet, at der kun er sket en begrænset overførsel af finansielle aktiver mellem EU-landene, til dels på grund af manglende portabilitet for pensionsprodukter mellem EU-landene i løbet af

⁽²⁾ C(2017) 4393 final.

folks arbejdsliv. Under forudsætning af at Kommissionens fremskrivninger er korrekte, kan PEPP-produkter sammen med andre foranstaltninger, der udgør en større pakke med reformer, bidrage til at øge opsparingen fra 700 milliarder EUR til over 2 billioner EUR i 2030. Dette vil øge investeringerne over hele EU markant.

3.5. EØSU bemærker ligeledes, at Kommissionens forslag har til formål at øge antallet af udbydere. Større konkurrence over hele EU bør bidrage til at sænke priserne og samtidig være garanti for en vis kvalitet af de pensionsprodukter, der tilbydes af forsikringsselskaber, investeringsselskaber, pensionsfonde, porteføljeforvaltere og banker over hele EU. Det er særdeles vigtigt med øget grænseoverskridende konkurrence, og den bør medføre indlysende fordele for borgerne i form af lavere omkostninger, produktudvalg og portabilitet for pensionerne.

3.6. EØSU er endvidere enig i den betydning, man tillægger såvel sikkerhedsforanstaltninger som tilsyn, der udføres af en EU-dækkende tilsynsmyndighed. EØSU forventer, at EIOPA vil spille en central rolle med hensyn til at føre tilsyn med udbydere og overvåge markedet.

3.7. EØSU fremhæver også betydningen af forbrugerbeskyttelse gennem formidling af tydelig investorinformation samt sikring af kapitalen ved standardproduktet med lav risiko, oplysninger om den akkumulerede opsparing, forenkede administrative procedurer og brugervenlige procedurer for klager og udenretlig tvistbilæggelse i tilfælde af tvister mellem opspare og udbydere, rimelige omkostninger ved skift fra en udbyder til en anden og beskyttelse af opspare, hvis de trækker sig ud af ordningen, f.eks. på grund af handicap eller sygdom.

3.8. Eftersom PEPP-produkterne vil være portable, mener EØSU, at muligheden for at skifte udbyder på tværs af grænserne kan bidrage til at forøge arbejdskraftens mobilitet, selvom det er uklart, i hvilken udstrækning dette vil øge mobiliteten på arbejdsmarkedet.

3.9. EØSU er enig i, at dette forslag kan være vigtigt for skabelsen af nye kapitalpuljer. Hidtil har kapitalmarkedsunionen med initiativer som liberalisering af reglerne for fonde med risikovillig kapital og lettere adgang til børsnotering for mindre virksomheder været en begrænset succes. EØSU tror på, at PEPP-produkter kan yde et væsentligt bidrag til etablering af en ny kilde til midler, der kan kanaliseres over i investeringer.

3.10. EØSU bemærker ligeledes, at dette initiativ også er relevant efter Brexit. Kapitalmarkedsunionen blev i det mindste delvist udtænkt for at binde det kontinentale Europas markeder tættere sammen med det britiske. Efterhånden som Storbritanniens udtræden rykker nærmere, har behovet for at udvikle et paneuropæisk kapitalmarked antaget større betydning end nogensinde. Indførelsen af PEPP-produkter vil ske på et meget heldigt tidspunkt, navnlig når førende finansieringsinstitutter flytter deres aktiviteter fra Storbritannien til andre medlemsstater. Dette vil alt sammen bidrage til at lette kapitalstrømme på tværs af EU og give mindre afhængighed af bankfinansiering.

3.11. EØSU anerkender, at PEPP-produkter efter al sandsynlighed vil appellere til et begrænset antal grupper, især mobile personer i liberale erhverv, der arbejder i en række forskellige medlemsstater i løbet af deres arbejdsliv, selvstændige og dem der bor i lande, hvor markedet for personlige pensionsprodukter ikke er udviklet. Men EØSU forstår, at Kommissionen betragter arbejdsmarkedspensioner som lige så vigtige, hvilket understreges i det reviderede direktiv om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, hvori der fastsættes grundlæggende styringskrav for arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser. Som det var tilfældet for det reviderede direktiv om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, er formålet med dette forslag til forordning også at forbedre styringen og gennemsigtigheden, at fremme grænseoverskridende aktiviteter og at udvikle flere udbydere af PEPP-produkter som langsigtede investorer.

4. Særlige bemærkninger

4.1. EØSU konkluderer, at PEPP ikke blot bør være en udvidelse af det, der i øjeblikket er til rådighed for dem, der vælger frivillige, private opsparingsordninger. Derfor har medlemsstaterne en central rolle med hensyn til at fremme PEPP-produkter og fordelene ved at spare op i en sådan ordning. På basis af princippet om national behandling kan Kommissionen kræve, at PEPP-produkter får samme gunstige skattemæssige behandling, som medlemsstaterne giver egne sammenlignelige nationale produkter. I tilfælde hvor PEPP-produktets egenskaber ikke opfylder alle de kriterier for skatteincitament, som gælder for eksisterende nationale pensionsprodukter, opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til at give samme skatteincitament som dem, der gives i forbindelse med disse nationale pensionsprodukter.

4.2. EØSU er ikke sikker på, om PEPP-produkter vil gøre nogen forskel i de medlemsstater, der i høj grad satser på statslige pensioner, og som ikke har nogen stærk tradition for private pensionsopsparinger. Som tidligere anført vil PEPP-produkterne sandsynligvis være mest tiltrækkende for selvstændige, mobile personer i liberale erhverv, hvorimod arbejdstagere med lave indkomster, ustabile kontrakter, vikarkontrakter eller sæsonbetonet beskæftigelse, sandsynligvis ikke vil have råd til et personligt pensionsprodukt.

4.3. Derfor understreger EØSU betydningen af at give borgerne incitament til at begynde at spare op tidligt i deres arbejdsliv ved hjælp af de skattefradrag, som medlemsstaterne tilbyder. EØSU anbefaler ligeledes, at borgerne får professionel vejledning om fastsættelse af minimumsinvesteringsperioder for at give dem mulighed for at høste frugterne af langsigtede investeringer.

4.4. EØSU er enig i Kommissionens forslag, der har til formål at give opsparerne op til fem investeringsmuligheder, alle med risikoreduktion. Den største udfordring her er mangfoldigheden rundt om i medlemsstaterne. De nationale myndigheder vil fortsat føre tilsyn med udbydere, der opererer i deres jurisdiktioner, og derfor anses EIOPA's rolle med hensyn til overvågning af markedet og nationale tilsynsordninger for at være afgørende med henblik på at sikre konvergens og konsekvens på tværs af medlemsstaterne.

4.5. EØSU er ligeledes enig i Kommissionens argumenter om, at PEPP-udbydere skal underkastes hensigtsmæssig regulering, der omfatter produkternes langsigtede karakter og deres relevante specifikationer. EØSU erindrer om, at Solvens II-direktivet (2009/138/EF), den EU-dækkende reguleringsordning for forsikringer, sigter mod at skabe et samlet marked for forsikringer i EU og styrke forbrugerbeskyttelsen ved at indføre et »EU-pas« (én tilladelse) for forsikringsselskaber, der giver dem ret til at drive virksomhed i alle medlemsstaterne, hvis de opfylder EU's krav. Solvens II sigtede navnlig på at beskytte kunder, der havde forsikringsselskaber som den primære udbyder af personlige pensioner. EØSU mener, at andre finansieringsinstitutter bør være omfattet af de samme strenge krav for at yde den samme grad af beskyttelse.

4.6. EØSU mener, at man skal være mere opmærksom på udbetalingsfasen. Opsparere, der køber PEPP-produkter, får brug for betydelig støtte for at få svar på spørgsmål om, hvor meget man skal råde over for at sikre sig en tryk pensionistilværelse, og hvordan man mest hensigtsmæssigt nedsparer sine pensionsaktiver. Man skal lære af erfaringerne med tilgange til udbetalingsfasen i pensionssammenhæng, som anvendes for arbejdsmarkedspensioner, for at få rådgivning om de bedste udbetalingsstrategier. EØSU anser sådanne strategier for at være naturlige bestanddele af pensionsprodukter, og personer, der snart går på pension, skal gøres opmærksom på praksis og regler vedrørende udbetaling og beskyttelsesmekanismer.

4.7. Betydningen af kendskab til finansieringsspørgsmål kan ikke understreges kraftigt nok⁽³⁾. EØSU mener, at en vellykket indførelse af PEPP-produkter i høj grad vil afhænge af, om selskaberne stiller oplysninger til rådighed, der er tydelige nok til, at opsparerne kan sammenligne og sammenholde produkter og i sidste ende vælge det produkt, der passer bedst til deres behov. Dette skal desuden standardiseres over hele EU i lyset af vigtigheden af portabilitet.

4.8. Oplysninger om udbetalingsfasen og den relevante skattemæssige behandling forud for indgåelse af aftalen anses for yderst relevante. Selvom EØSU er enig i, at det er udbyderne, der bærer det direkte ansvar for at levere information af høj kvalitet, spiller de nationale myndigheder fortsat en central rolle. Pensionsprodukter hænger uløseligt sammen med medlemsstaternes social- og arbejdsmarkedspolitikker og skattesystemer. Dette fordrer en informationsmetode, der er specifik for medlemsstaten, og derfor har de nationale myndigheder en rolle med hensyn til at sikre, at den information, der formidles til mulige kunder, er faktuel, brugbar og specifik.

4.9. EØSU mener, at bestemmelserne vedrørende skift af udbyder skal være mere attraktive for forbrugerne og give dem større beskyttelse. Indehaveren af et PEPP-produkt bør altid have ret til at skifte udbyder. Et beslægtet spørgsmål er, hvilket gebyr der skal opkræves i sådanne tilfælde. EØSU ønsker det derfor præciseret, hvordan det foreslåede loft på 1,5 % af den positive saldo skal finde anvendelse. Et loft på 1,5 % kan forekomme rimelig på papiret, men medmindre der også lægges loft i absolutte tal, vil en fast procentsats føre til, at opsparerne afkræves et beløb i forhold til opsparingens absolutte værdi. EØSU mener, at dette er urimeligt, og at det i praksis vil begrænse opsparernes muligheder for at skifte udbyder. Kommissionen bør også undersøge muligheden for fritagelse for gebyr for at skifte udbyder efter en nærmere defineret periode til fordel for opsparerne og fremtidsperspektiverne for PEPP-produkterne.

⁽³⁾ EUT C 318 af 29.10 2011, s. 24.

4.10. EØSU efterlyser klare regler for adgang til akkumulerede midler i et PEPP-produkt i tilfælde af opsparerens død. De, der har adgang til disse midler, bør modtage dem senest to måneder efter indgivelse af de nødvendige dokumenter, og produktudbyderen bør ikke kunne afkræve nogen form for gebyr i den forbindelse.

4.11. Som tidligere anført spiller skattemæssige incitamenter en vigtig rolle for den enkeltes beslutning om at udskyde forbrug og spare op til pension. EØSU er enig med Kommissionen i, at skattemæssige incitamenter kan spille en rolle for, om PEPP-produkter bliver en succes eller en fiasko. Men EØSU bemærker, at det er op til medlemsstaterne at give deres borgere adgang til alle eventuelle skatteincitamenter.

4.12. Da PEPP-produkter hovedsagelig er rettet mod mobile personer i liberale erhverv og selvstændige, der har råd til at bidrage til et PEPP-produkt, mener EØSU endvidere, at medlemsstaterne, når de yder skatteincitamenter, diskriminerer mod personer med lav indkomst, som ikke har mulighed for at indgå en PEPP-aftale. I lyset heraf bør medlemsstaterne derfor nøje overveje, om sådanne skatteincitamenter bør tilbydes.

4.13. EØSU anerkender, at pensionsprodukter rummer en vis risiko som følge af deres langsigtede karakter. Men hvis der til en vis grad udvikles mere avancerede produkter, vil dette yde et vigtigt bidrag til at mindske risici og usikkerhed, idet man tager hensyn til opsparernes behov og præferencer. Det anses for særligt vigtigt at mindske risiciene for personer uden forudgående erfaring med pensionsprodukter, og EØSU er enig i den række af valgmuligheder, som opsparerne vil få adgang til med en obligatorisk standardinvesteringsmulighed, hvor opspareren som minimum har mulighed for at få udbetalt sin nominelle investerede kapital.

4.14. Man bør endvidere undgå situationer, hvor forbrugernes beskyttelsesgrad afhænger af PEPP-udbyderen. Det er EØSU's opfattelse, at finansielle institutioner, der tilbyder langfristede produkter med henblik på pensionering, bør være underkastet princippet om »samme risici, samme regler«.

4.15. EØSU understreger tillige, at de personlige pensionsprodukter, som det blev påpeget i pressemeddelelsen fra *Better Finance* (European Federation of Investors and Financial Services Users) ⁽⁴⁾ den 9. oktober 2017, ikke kan levere en passende kompensation for løntab, da deres afkast på langt sigt kan være utilstrækkeligt eller endog negativt (efter inflationsjustering). Tjenesteudbydernes ansvar for at give opsparerne al den beskyttelse, som er nødvendig, og det bedste afkast, er af afgørende betydning for en vellykket indførelse af PEPP. Da de fleste europæiske pensionsfonde på nuværende tidspunkt investeres i obligationer, er der i det mindste på kort og mellemlangt sigt ikke særligt gode udsigter for forbedret udbytte.

4.16. Endelig bemærker EØSU, at rollefordelingen og samspillet mellem statslige pensioner, arbejdsmarkedspensioner og personlige pensioner er specifikke for de enkelte medlemsstater. De har formet deres nationale pensionsmarkeder gennem årtier, og det er ikke overraskende, at man finder så forskelligartede pensionsprodukter rundt om i EU. På denne baggrund er det nødvendigt, at udbydere kan tilpasse deres PEPP-produkter til de nationale markeder.

Bruxelles den 19. oktober 2017.

Georges DASSIS
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽⁴⁾ Pension Savings: The Real Return, A Research Report by BETTER FINANCE (Pensionsopsparing: det reelle afkast, Forskningsrapport fra BETTER FINANCE), 2017.